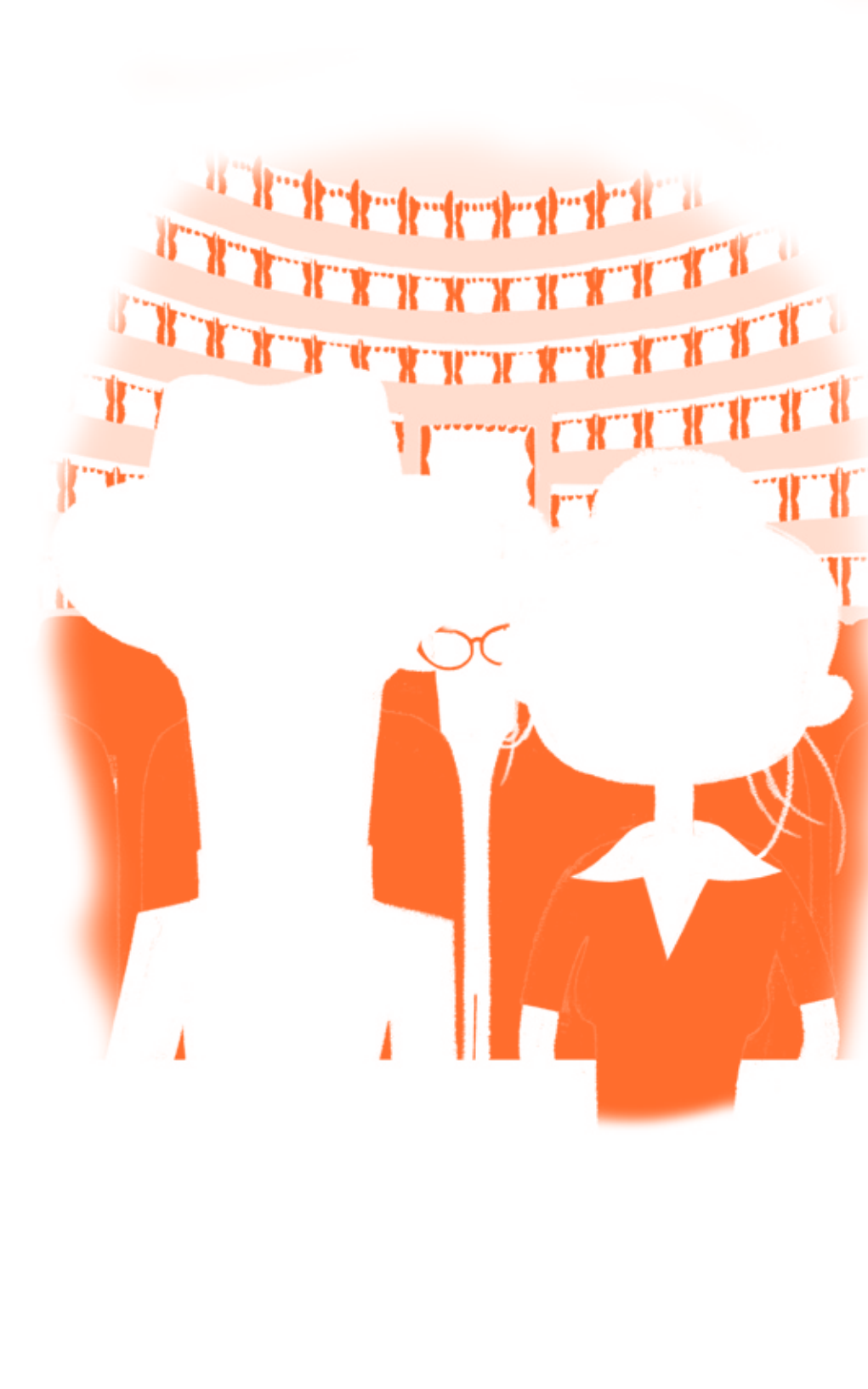

Pròleg

en que se te canut
buena o mala sazón al

les prestatgeries a vessar de llibres que recorrien tota la llargada de la paret a la seva esquerra—. De què són, papi?

—Principalment parlen de Croma —va contestar—. En Woodhouse i el número 67 me'ls van aconseguir. Vaig pensar que havia d'emprar el temps de manera productiva mentre estigués amagat i aprendre tant com fos possible sobre el lloc i la seva història. Al cap i a la fi, he passat molt de temps aquí. Els llibres també han estat una bona distracció. Us he trobat tant a faltar! —Va agafar la Little-Bit i li va fer una abraçada ràpida.

Uns mesos enrere, el pare s'havia escapat de l'Agulla, una torre enorme enmig de la Ciutat Il·lustrada que, fins feia molt poc, havia servit de presó per als enemics del pervers alcalde de Croma, el Sr. Blanc. Si bé el pare havia estat empresonat molts anys, el temps avançava a un ritme molt més ràpid a Croma. Per tant, pel que feia als seus fills, només havia estat desaparegut un xic més de dotze mesos. Tanmateix, era més que suficient.

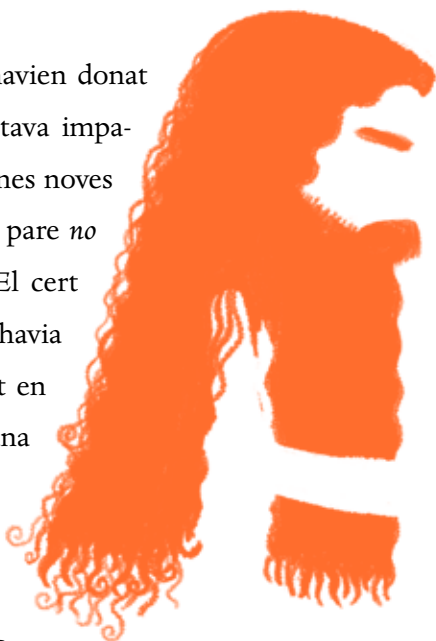
Pocs dies després que hagués desaparegut de casa, havia arribat una postal a la llar dels Jones, suposadament del pare. Hi deia que havia abandonat la seva família i se n'havia anat a viure a Mèxic. Però la Peanut no s'ho havia cregut pas. Ni per un segon. *Sabia* que el seu pare mai no els abandonaria, i havia estat molt vehement referent a això. Ara bé, la mare de la Peanut, la Tracey Jones, havia interpretat la postal en sentit

literal i estava enfurismada amb el seu marit per tocar el dos i deixar-los a l'estacada.

Ara que els fets havien donat la raó a la Peanut, estava impacient per donar les bones noves a la seva mare: que el pare *no* els havia abandonat. El cert és que el Sr. Blanc l'havia segrestat i empresonat en una torre al mig d'una ciutat il·lustrada en una altra dimensió, i que, casualment, el Sr. Blanc era l'alter ego del Sr. Stone, el seu cap a l'empresa de comptabilitat.

La Peanut va sospirar. S'adonava de com de rocambolesc sonava tot plegat. Però *era* la veritat, i la mare ho havia de saber com més aviat millor, sobretot perquè

ara mateix era amb el Sr. Stone a Milà i la Peanut estava convençuda que tenia greus problemes.

—Anem més ràpid —va dir el pare amb una veu dolça però impregnada de determinació—. És important que arribem a Itàlia tan aviat com puguem per rescatar la vostra mare.

Sabent com de perillós era el Sr. Stone, la Peanut s'alegrava que al pare se li hagués acudit un pla tan ràpidament.

El grup finalment va arribar a la porta situada al capdavall del passadís i el pare va fer girar el gran volant metàl·lic que portava acoblat. Va emetre un estrany so sibilant mentre girava. Un cop va haver desbloquejat aquella porta tan pesant, el pare la va obrir i va fer passar tothom a una sala petita sense finestres. Va tancar la porta rere seu amb un estrident so metàl·lic, la va bloquejar amb un altre volant molt gros i va demanar al número 67 que premés el botó que hi havia a la paret. Tota l'estança va trepidar i aleshores es va començar a moure lentament cap avall.

—Ostres, un ascensor! —va dir en Rockwell—. A on ens porta?

—Oh, ja ho veuràs, amic —va dir en Woodhouse, la rata—. Ja ho veuràs.

Les parts integrants

a Peanut es va tombar cap al pare i li va somriure mentre baixaven:

—Així doncs, definitivament ets l'hereu de Conté? —va preguntar.

Nicolas-Jacques Conté fou un cèlebre enginyer francès al qual s'atribueix l'invent del llapis a finals del segle XVIII. El seu prototip, el Llapis Número U, també conegut com a «Cua petita», ara mateix es trobava custodiat a la bandolera de la Peanut, el cinturó amb material artístic per penjar a l'espatlla.

Van ser les propietats màgiques d'aquest llapis —el fet que tot allò que dibuixava esdevenia real— les que havien dut la Peanut i els seus amics a Croma en primer lloc quan va esbossar una porta a la seva habitació i la van creuar. Aquesta capacitat de crear un portal era única del llapis i, per tant, el convertia en un objecte que el Sr. Blanc cobejava desesperadament. L'havia robat a la Peanut durant la seva primera aventura a Croma, però, sortosament, ella havia aconseguit recuperar-lo. Encara no podia creure's que el pare, aquell artista d'esperit lliure, fos l'hereu de Conté. Però, d'altra banda, s'ho creia absolutament. Al cap i a la fi, *tenia* alguna cosa de geni artístic.

—Bé, els Markmakers sembla que n'estan ben convençuts —va contestar el pare. La Millicent i en Malcolm Markmaker eren els líders de l'exèrcit de la Resistència de Croma, al qual la Peanut, en Rockwell i la Little-Bit acabaven d'ajudar a recuperar el control de la ciutat—. I, aparentment, el Sr. Blanc també ho creu. La nostra intel·ligència diu que he estat el seu objectiu principal des que va descobrir l'existència del Llapis Número U. Probablement sigui perquè creu que soc l'hereu i sap què pot fer l'hereu amb el llapis. Per això he hagut de quedar-me amagat durant la batalla de l'Agulla. Perquè el Sr. Blanc no em pogués capturar.

—Si ho hagués fet, t'hauríem rescatat —va dir la Little-Bit, amb confiança.

—Estic convençut que hauríeu fet tots els possibles —va dir el pare amb un somriure—, però, sincerament, no crec

que el Sr. Blanc m'hagués mantingut «rescatable» durant gaire temps. No sé pas si m'enteneu. Crec que vol acabar amb l'hereu de Conté per sempre.

Aquell pensament va fer empal·lidir la Peanut, la Little-Bit i en Leo.

—Ep, no us preocupeu, nois —va dir el pare ràpidament, en veure les seves cares d'esglai—. No deixaré que em faci mal. I, ara que us tinc aquí per protegir-me, em sento totalment segur.

Després d'escoltar-lo, les galtes dels nens van començar a recuperar el color.

L'ascensor es va aturar de sobte i el pare va prémer un interruptor que hi havia a la dreta de la porta. Es va il·luminar una petita pantalla que mostrava unes imatges granulades en blanc i negre d'una altra sala, que semblava estar totalment plena d'aigua. Aleshores va prémer un segon interruptor i el líquid va començar a buidar-se.

—Però per què aquest Sr. Blanc està tan preocupat per l'hereu de Conté? —va preguntar en Leo.

—Si els Markmakers i tots aquells llibres d'història tenen raó —va contestar el pare—, quan l'hereu de Conté sosté el Llapis Número U a la mà, s'allibera una força màgica increïblement poderosa. Aquesta força restauraria immediatament tot el poder creatiu que la ciutat va arribar a tenir, és a

dir, allò en què el Sr. Blanc ha invertit tant de temps per intentar destruir-ho. Per tant, el llapis, *aquest* llapis —i va assenyalar la bandolera de la Peanut—, podria ser l'arma més poderosa que tenim contra el

Sr. Blanc i el seu pla de destruir Cro-
ma. I, ara que heu recuperat la
Cua petita, encara és més
important que em quedi

amagat. Estem tan a prop de posar fi a tot això! Només
hem de mantenir les dues parts integrants de l'arma en un
lloc segur fins que hàgim capturat el Sr. Blanc. I les dues parts
integrants són el Llapis Número U i jo.

—Un moment —va dir en Rockwell—. Per què no et po-
dem donar simplement la Cua petita ara mateix? No se suposa
que això ho arreglaria tot instantàniament?

—Certament, és temptador —va dir el pare—. Però és
massa arriscat. Vull assegurar-me que el Sr. Blanc sigui captu-
rat i, encara més important, que la mare estigui fora de perill
abans que fem res amb el llapis. Ara mateix hi ha massa incer-
teses.

La Peanut va treure la Cua petita del seu compartiment
especial a la bandolera i la va observar. Pesava molt més del
que hauria de pesar un objecte d'aquella mida.

—Una cosa tan petita —va mussitar—, però tan important. Estàs segur que no la vols agafar ara? Va allargar el braç per oferir-la al seu pare.

Ell va fer uns ulls com unes taronges i es va empassar la saliva sonorament. Va començar a alçar la mà, però ràpidament la va tornar a deixar caure al costat.

—No —va dir—. No fins que el Sr. Blanc estigui engarjolat. Ningú no sap del cert com funciona la màgia i, com sempre diuen els Markmakers, potser només tindrem una oportunitat. Hem d'assegurar-nos de fer-ho bé.